

25. oktober 2018

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 6. november 2018

- 1) Skat på omsætning af visse digitale tjenester
 - *Udveksling af synspunkter*
KOM(2018)148
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Revisionsrettens årsberetning for 2017
 - *Præsentation*
KOM-dokument foreligger ikke 14
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 3) Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken
 - *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke 24
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Rådskonklusioner om klimafinansiering
 - *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke 29
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Opfølgning på og IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer i Bali, 11.-13. oktober 2018
 - *Information fra Formandskabet og Kommissionen*
KOM-dokument foreligger ikke 33
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Forslag til fælles EU-ramme for dækkede obligationer (covered bonds)
 - *Tidlig forelæggelse*
KOM(2018)93 og KOM(2018)94
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 7) Minimumsdækning af tab på misligholdte lån
 - *Generel indstilling*
KOM(2018)134
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet

Dagsordenspunkt 2: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2017

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 6. november 2018 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2017. Præsentationen ventes taget til efterretning af Rådet. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet, som forventes behandlet på ECOFIN i begyndelsen af 2019.

Revisionserklæringen for 2017 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed. En positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for budgettets indtægter samt udgiftsområderne "naturressourcer (direkte støtte)" og "administration". Disse områder vurderes at være uden væsentlige fejlforekomster med en estimeret fejlrate på under 2 pct. af transaktionerne. En negativ erklæring om betalingerne's lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "økonomisk, social og territorial samhørighed" og "naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)". Den estimerede fejlforekomst på disse udgiftsområder overstiger 2 pct. og anses derfor som væsentligt fejlbehæftede. Fejlforekomsterne baserer sig på en statistisk repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men erklæringen vurderer ikke fejlrate og forvaltningen i de enkelte medlemslande.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er faldet fra 3,1 pct. i 2016 til 2,4 pct. i 2017. I mere end halvdelen af de reviderede udgifter lå fejlforekomsten under væsentlighedstærsklen på 2 pct., og Retten afgiver derfor for andet år i træk en erklæring med forbehold i stedet for en afvisende erklæring. Der påpeges igen en klar sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomst, idet der på tværs af alle udgiftskategorier begås flere fejl under godtgørelsesordninger (fx forskningsprogrammer og strukturfundsprojekter) end under rettighedsordninger (fx arealstøtteordningen).

Regeringen finder det positivt, at der er sket et fald i den overordnede fejlrate fra 2016 til 2017, og at den overordnede fejlrate nærmer sig væsentlighedstærsklen på 2 pct. Regeringen finder det dog ikke tilfredsstillende, at Revisionsretten på en række udgiftsområder fortsat afgiver en negativ erklæring. Det er en fortsat prioritet for regeringen, at der arbejdes henimod en revisionserklæring med færre forbehold. Der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende budgetimplementering. Regeringen lægger derfor vægt på, at de tilgængelige instrumenter benyttes for at reducere fejlraten, ligesom det prioriteres at fokusere på regelforenkløring.

Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 6. november 2018 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2017. Rådet forventes at tage præsentationen til efterretning. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2017. Henstillingen forventes behandlet på ECOFIN i starten af 2019.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelte og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

Som led i sin strategi for 2018-2020 har Revisionsretten i år taget de første skridt i retning af at justere tilgangen til udarbejdelse af revisionserklæringen. Konkret har Retten som et pilotprojekt valgt at anvende en attestationsstilgang, hvor allerede

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejllenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

indsamlet revisionsmateriale gennemgås, og hvor eksisterende kontroller genudføres på ny. Retten vurderer, at den nye tilgang vil kunne give et klarere billede af, hvor der i Kommissionen såvel som i medlemsstaterne findes vedvarende udfordringer i de forskellige kontrollag. I 2017 er attestionstilgangen anvendt på udgiftsområdet ”1b – økonomisk, social og territorial samhørighed”.

3. Formål og indhold

Revisionsretten giver for 11. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

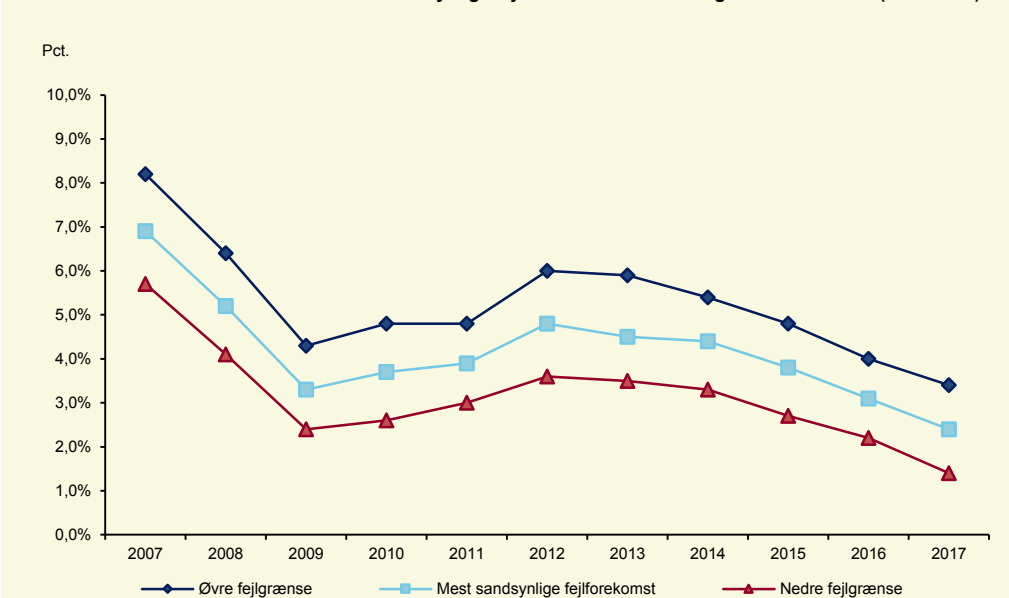
Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter samt betalinger og underliggende transaktioner på administrationsområdet og ”2 – naturressourcer (direkte støtte)”, idet den estimerede fejlrate her er under 2 pct.
- Retten giver en *negativ erklæring* om de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct. Det drejer sig om ”1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse”; ”1b – økonomisk, social og territorial samhørighed” og ”2 – naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)”.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,4 pct. Der er tale om en forbedring i forhold til de seneste år. I 2016 lå den anslåede fejlforekomst på 3,1 pct., mens den i 2015 lå på 3,8 pct., *jf. figur 1.*

Figur 1

Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlføremkomst for EU-budgettet som helhed (2007-2017)

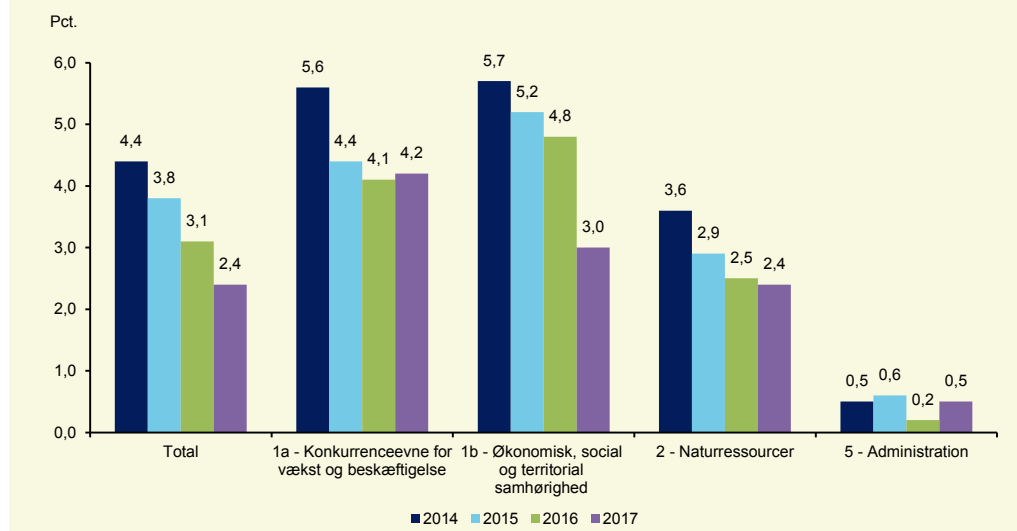
Anm.: I 2015 blev retsgrundlaget for den fælles landbrugspolitik ændret, og Revisionsrettens test af transaktioner omfatter derfor ikke længere krydsoverensstemmelse. I de foregående år indgik krydsoverensstemmelsesfejl i beregningerne. Krydsoverensstemmelsesfejl bidrog i 2014 med 0,6 procentpoint til den anslåede fejlføremkomst på udgiftsområde 2 – *Naturressourcer*. I årene 2011-2014 bidrog de med 0,1-0,2 procentpoint til den samlede anslåede fejlføremkomst.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2017 (2018/C 357/01).

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlføremkomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, *Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig*, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne.

Det stabile fald i fejlraten de seneste år afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkling. Revisionsretten konstaterer således også, at Kommissionens og medlemslandenes korrigerende foranstaltninger har haft en positiv effekt på fejlraten.

Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftskategori 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” (4,2 pct.) og udgiftskategori 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” (3,0 pct.) og, *jf. figur 2*.

Figur 2**Den anslåede fejlforekomst på udgiftsområderne, 2014-2017 (pct.)**

Anm.: Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 – ”sikkerhed og medborgerskab”, 4 – ”globalt Europa” og heller ikke de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2017 (2018/C 357/01).

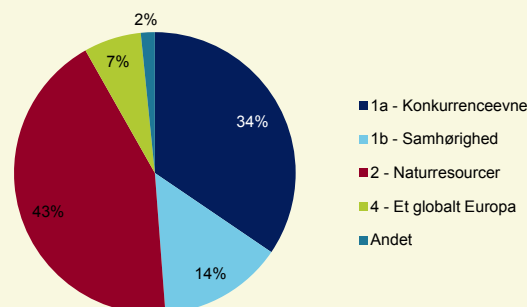
Der kan generelt observeres en faldende tendens på tværs af alle udgiftsområder over de seneste år. Sammenlignet alene med 2016 er der sket et fald inden for udgiftsområderne 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” og 2 – ”naturressourcer”, mens fejlraten er steget inden for udgiftsområderne 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” og 5 – ”administration”.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem *udgiftstyper* og fejlforekomst. Der sondres her mellem *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse, og *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt. Retten finder, at fejlforekomsten for godtgørelsesordninger (3,7 pct.) er signifikant højere end for rettighedsordninger (under 2 pct.). Retten konstaterer ligeledes, at jo mere komplekse oplysninger der kræves af støttemodtagere, desto større er risikoen for fejl.

Udgiftsområder, hvor ansvaret for forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene har særlig stor betydning for den samlede fejlrate. Det drejer sig om udgiftskategorierne 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” samt 2 – ”naturressourcer”, som udgør EU's struktur- og landbrugspolitik. Disse udgifter udgør størstedelen af budgettet (knap 70 pct.) og forklarer sammenlagt 57 pct. af den samlede fejlrate, *jf. figur 3*.

Figur 3

Udgiftsområdernes andel i den samlede estimerede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger, 2017

Anm.: Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 – ”sikkerhed og medborgerskab” og heller ikke de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

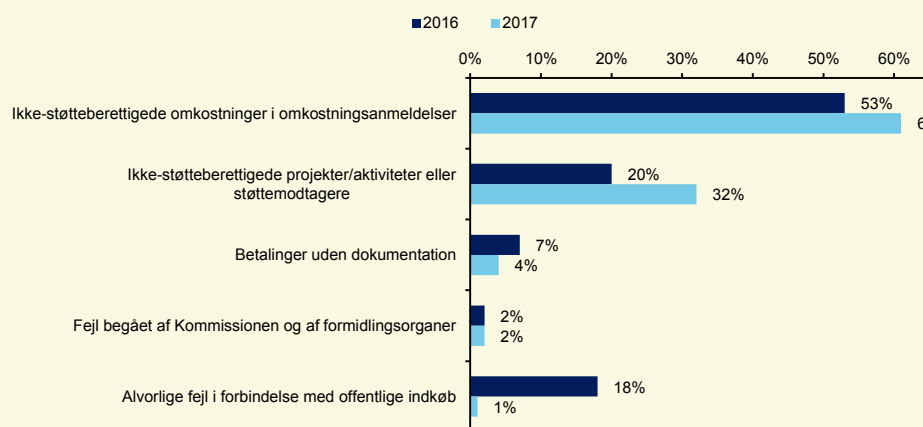
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2017 (2018/C 357/01).

Udgiftsområde 2 – ”naturressourcer” er EU-budgettets største budgetkategori og leverer også det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger (43 pct.). ”Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” er budgettets tredjestørste udgiftsområde og bidrager qua den højeste isolerede fejlrate (4,2 pct.) ligeledes væsentligt til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger (34 pct.).

Figur 4 viser de mest hyppige fejltypen konstateret af Revisionsretten samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

Figur 4

Forskellige fejltypers andel i den samlede estimerede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger, 2016 og 2017

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2017 (2018/C 357/01).

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger kommer stadig fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at

blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser), som udgør 61 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (32 pct.) og betalinger uden dokumentation (4 pct.).

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, og forsknings- og innovationsprogrammerne udgjorde med 53 pct. af udgifterne den største post under budgetkategorien i 2017.

Hovedparten af fejlene inden for dette område vedrørte ukorrekt beregnede personaleomkostninger, andre ikke-støtteberettigede direkte omkostninger og indirekte omkostninger, som støttemodtagerne havde anmeldt. Tilsammen forklarer disse 79 pct. af udgiftsområdets fejlrate på i alt 4,2 pct. For så vidt angår personaleomkostninger omfattede fejlene forkerte beregninger, manglende dokumentation samt omkostninger der var påløbet uden for den tilladte periode.

Langt hovedparten af de fejl der blev fundet i omkostningsanmeldelserne skyldtes, at støttemodtagerne havde fejlfortolket de komplekse støtteberettigelsesregler eller havde beregnet deres omkostninger forkert.

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller korrigere fejlene, ville fejlforekomsten have været 1,5 procentpoint lavere.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af den gennemførte revision, at særligt reglerne under Horizon 2020 bør tydeliggøres og forenkles yderligere, herunder bl.a. hvad angår metoden til opgørelse af personaleomkostninger.

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af regional- og bypolitikken (Regionalfonden og Samhørighedsfonden), som i 2017 udgjorde 65 pct. af udgifterne, og beskæftigelse og sociale anliggender (bl.a. Socialfonden), der tegnede sig for de resterende 35 pct.

De vigtigste kilder til fejl på dette udgiftsområde er forkert udmøntning af finansielle instrumenter under delt forvaltning (53 pct.) og indførelse af ikke-støtteberettigede udgifter i modtagernes omkostningsanmeldelser (39 pct.). Herefter følger fejl i forbindelse med momsindberetning (8 pct.). Retten noterer sig, at særligt SMV-rettede initiativer var fejlbehæftet i 2017.

Revisionsretten anbefaler i hovedtræk følgende på samhørighedsområdet:

At revisionsordningerne for finansielle instrumenter forvaltet af Den Europæiske Investeringsfond overvejes og tilpasses i tilstrækkeligt omfang, samt at Kommissionen fastsætter en række minimumskrav hertil. Kommissionen opfordres ligeledes

til at adressere en række svagheder i den interne revision, som Retten har identificeret og påtalt.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljøforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den Europæiske Garantifond for Landbruget (Garantifonden) tegnede sig i 2017 for 79 pct. af udgifterne i kategorien, mens 19 pct. af udgifterne udmøntes gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter (Landdistriktsfonden).

Den samlede fejlforekomst inden for udgiftskategorien er i 2016 anslået til at være 2,4 pct. Det udgør et beskedent fald i forhold til 2016, hvor den lå på 2,5 pct.

Revisionsretten konstaterer, at der er stor forskel på fejlmønster og fejltyper mellem den direkte støtte under Garantifonden og godtgørelsesbetalingerne under bl.a. Landdistriktsfonden. For så vidt angår førstnævnte har en kontinuerlig forbedring af kontrolsystemerne medvirket til at bringe fejlraten ned under væsentlighedstærsklen på 2 pct., mens der vedbliver at være en relativt høj og systematisk fejlforekomst for de øvrige dele af budgetkategorien.

For udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er det ligesom på samhørighedsområdet manglende støtteberettigelse for projektet, modtageren eller udgiften, der forklarer hovedparten af fejlene. Herefter følger unøjagtig angivelse af oplysninger om arealer eller antallet af dyr.

Retten konstaterer, at der i flere tilfælde forelå tilstrækkelige oplysninger til at forhindre eller korrigere fejl. Hvis de havde nationale myndigheder havde anvendt alle de til rådighed værende oplysninger korrekt, ville den anslåede fejlforekomst have været 0,9 procentpoint lavere og altså under væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen bl.a. følgende:

Kommissionen opfordres til at gennemgå effekten af medlemsstaternes foranstaltninger til undgåelse af fejl med betalinger til markedsordninger og udvikling af landdistrikter samt udstede yderligere vejledning hvor nødvendigt.

Kommissionen rådes ligeledes til at foretage en nærmere undersøgelse af kvaliteten af certificeringsorganernes test af transaktioner.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Udgifter til lønninger, pensioner og tillæg udgør samlet set ca. 60 pct. af udgifterne. Udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og it tegner sig for resten. Den anslåede fejlprocent for udgiftsområdet var i 2017 på 0,5 pct.

Revisionsretten anbefaler bl.a., at retningslinjerne vedrørende udvælgelses- og tildelingskriterier anvendt i forbindelse med udbud forbedres.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingsituationen

Rådet har endnu ikke drøftet årsberetningen for 2017, og der er derfor ikke kendskab til andre landes holdninger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 11. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionerne lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne under ”naturressourcer – direkte støtte” og på administrationsområdet.

Regeringen finder det positivt, at fejlraten for 2017 er forbedret sammenlignet med de seneste år og nærmer sig væsentlighedstærsklen på 2 pct., samt at Revisionsretten for EU's 2017-regnskab for andet år i træk afgiver en erklæring med forbehold i stedet for en afvisende erklæring for betalingerne som helhed. Det er en fortsat prioritet for regeringen, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold.

Regeringen finder det derimod ikke tilfredsstillende, at Retten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne på udgiftsområderne 1a – ”konkurrence for vækst og beskæftigelse”, 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” samt 2 – ”naturressourcer – markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimainsats og fiskeri”, hvor fejlratene ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Dette har gennem årene medvirket til at vanskeliggøre en tilfredsstillende implementering af budgettet. Det bemærkes, at kompleksiteten resulterer i fejl både på områder forvaltet direkte af Kommissionen og på de udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem medlemslandene og Kommissionen.

Regeringen mener, at der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af budgettet. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes i arbejdet henimod en mere retvisende gennemførelse af EU's budget. Det noteres derfor også med tilfredshed, at indsatsen med at foretage finansielle korrektioner overordnet set har haft en positiv effekt på den estimerede fejlrate.

Regeringen bemærker dog, at det er vigtigt, at Kommissionen fokuserer sin indsats på udgiftsområder (og medlemslande), hvor der konstateres fejlrate væsentligt højere end 2 pct. Det må i den forbindelse også tilsikres, at krav om stadig mere kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Det er derfor ligeledes en prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes henimod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere.

Det bemærkes i øvrigt, at den estimerede fejlrate ikke kan fortolkes som tegn på svig mod EU-budgettet. Fejl opstår, når støttemodtagere ikke overholder reglerne, mens der ved svig er tale om en forsætlig vildledning, som først kan kvalificeres som svig efter en retlig procedure.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

På det kommende rådsmøde ventes landene at vedtage de årlige rådskonklusioner om EU-statistik. Det foreløbige udkast til konklusionerne redegør for de seneste fremskridt vedr. implementering af målsætninger for det europæiske statistiske system, som er udstukket på tidligere rådsmøder i perioden 2013-2017, samt prioriteringer for det videre arbejde med EU-statistik.

2. Baggrund

Den finansielle, økonomiske og teknologiske udvikling samt stigende krav til statistikker har i de senere år fået Kommissionen til at iværksætte en række tiltag, som har til formål at skabe mere pålidelige statistikker. Retvisende og pålidelige statistikker er en forudsætning for landenes styring af deres økonomiske politik samt et velfungerende økonomisk-politisk samarbejde mellem landene.

Rådet foretager årligt en opfølgning på arbejdet med den europæiske statistik og vedtager konklusioner, som dels består af en opfølgning på tidligere udstukne prioriteringer for arbejdet, dels af prioriteringer for det videre arbejde. Det foreliggende konklusionsudkasts prioriteringer for det videre arbejde vedrører hovedsageligt områder som kvalitetssikring af de europæiske statistikker, informationsbehov i ØMU'en og investering i og vedligeholdelse af statistisk infrastruktur.

3. Formål og indhold

Det foreløbige udkast til rådskonklusioner om EU-statistik vedrører følgende:

- (1) Den europæiske officielle statistiks nøglerolle
- (2) Kvalitetssikring i statistikproduktionen
- (3) EFC's statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en
- (4) Ejendomsstatistik til tilsyn og andre formål
- (5) Statistik for proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
- (6) Statistik for proceduren for strukturelle og makroøkonomiske ubalancer
- (7) Personstatistik
- (8) Globalisering
- (9) FN's Verdensmål (SDG)
- (10) Regnskaber for den offentlige sektor

Ad (1) – Den europæiske officielle statistiks nøglerolle

Rådet sætter pris på prioriteringen af arbejdet med migrationsstatistikker og udviklingen inden for beskæftigelse, digitalt indre marked, forskning og udvikling, innovation, energi, klima, miljø, uddannelse, sundhed og sociale forhold. Rådet bifalder, at Eurostat i kontekst af ØMU'en vil evaluere nye relaterede statistiske behov. Rådet bifalder fremskridtene med ESS Vision 2020 (den fælles strategiske plan for det europæiske statistiske system, ESS), især dets fokus på datakvalitet via nye datakilder, herunder Big Data, samt forbedring af kommunikationen med brugerne. Rådet understreger behovet for at sikre tilstrækkelige ressourcer ift. statistisk

infrastruktur på europæisk og nationalt plan, således at ESS kan opfylde behovet for regelmæssig officiel statistik af høj kvalitet på nationalt plan og EU-plan ifm. udfordringerne fra globalisering og teknologiske fremskridt. Rådet minder om vigtigheden af at mindske indberetningsbyrderne for borgere og virksomheder.

Ad (2) – Kvalitetssikring i statistikproduktionen

Rådet anerkender, at Eurostat i forlængelse af arbejdet med overholdelse af kvalitetsstandarderne og datavalidering indførte rammer for en forbedret kvalitetsvurdering, og at der i det sidste år er opnået betydelige fremskridt. Rådet noterer sig, at Eurostat bad landene om en årlig rapport om kvaliteten af de fremsendte data.

Ad (3) EFC's-statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en

Rådet noterer sig den udvikling, som er beskrevet i 2018-udgaven af EFC's statusrapport om informationsbehov i ØMU'en. Ift. rapporten gælder også:

- Rådet sætter pris på de betydelige forbedringer i landenes dækning, aktualitet, længden af tidsserier og den overordnede kvalitet af de Europæiske Økonomiske Hovedindikatorer (PEEI'er) i de sidste 10 år. Rådet anerkender de yderligere forbedringer i lagedækning af nogle PEEI'er og de længere tidsserier for kvartalsstatistik for offentlige finanser siden sidste rapport. Rådet sætter pris på disse forbedringer og ser frem til yderligere fremskridt for at lukke de resterende huller og opfordrer Eurostat til fortsat at arbejde hen imod udviklingen af kvartalsvise boligsalgsindikatorer.
- Rådet fremhæver fremskridtene med euroområdet sektorkonti² og offentliggørelsen af øjebliksestimater ("flash estimates") for beskæftigelsesindikatorer for EU og euroområdet. Rådet noterer sig Eurostats mål om at forbedre de aggregerede europæiske datas aktualitet yderligere og gradvist gå videre til en konsolideret opgørelse af nationalregnskabernes hovedtal.

Ad (4) Ejendomsstatistik til tilsyn og andre formål

Rådet fremhæver relevansen af prisindekser for kommercielle ejendomme (CPPI). Rådet bifalder de forskellige initiativer fra både ESS og ESCB vedr. indikatorer for fast ejendom. Rådet opfordrer både ESS og ESCB til at prioritere området. Rådet bifalder oprettelsen af en Task Force for videreudvikling af kommercielle ejendomsindikatorer inden for ESS i nært samarbejde med ESCB. Rådet bifalder ligeledes ESCB Task Forcens fremskridt med indikatorer vedr. finansiering af fast ejendom. Rådet anerkender den regelmæssige, frivillige indsamling af årlige og kvartalsvise boligsalgsindikatorer, og bemærker, at en oversigt over åbne konceptuelle og metodologiske spørgsmål blev udarbejdet af Eurostat og opdateret med bidrag fra landene. Rådet opfordrer Kommissionen til at fortsætte diskussionen i 2019, og opfordrer lande til at sende yderligere tilgængelige oplysninger.

Ad (5) Statistik for proceduren for uforholdsmæssigt store undersøgelser

² Dvs. konsoliderede statistikker for den økonomiske aktivitet opdelt på sektorer, herunder husholdninger, finansielle virksomheder, ikke-finansielle virksomheder og den offentlige sektor.

Rådet fremhæver Kommissionens arbejde med at yde en statistisk service af høj kvalitet fsva. landenes statistikker over uforholdsmæssigt store underskud samt de underliggende statistikker for offentlige finanser, med henblik på at overvåge, implementere og videreudvikle de økonomiske politikker og i særdeleshed overvåge de statistiske konsekvenser af Stabilitets- og vækstpacten samt Kommissionens investeringsplan for Europa. Rådet opfordrer landene til at sikre, at alle statistiske data, der er nødvendige for at gennemføre Stabilitets- og Vækstpactens regler om udgiftsvækst, herunder data om offentlige indtægter fra EU-fonde, rapporteres til Eurostat. Rådet bifalder fremskridtene med at indføre metodologiske ændringer på en struktureret måde og bifalder de nye procedurer for vejledning til landene om de statistiske regler. Samtidig opfordrer Rådet Kommissionen (Eurostat) til at anvende de nye procedurer på en strengere måde end hidtil. Underkomitéen for statistik (SCS) minder endvidere om behovet for at der tages behørigt hensyn til landenes tids- og ressourcebegrænsninger til gennemførelse af de nye vejledninger og statistiske anbefalinger.

Ad (6) Statistik for proceduren for makroøkonomiske ubalancer (MIP)

Rådet anerkender, at det er vigtigt, at de statistikker, der ligger til grund for MIP, fortsat er egnede til formålet, således at konstatering af ubalancer og overvågning af landenes fremskridt sker på grundlag af den bedst mulige datakvalitet. Rådet bifalder fremskridtene med kvalitetssikring af MIP-statistikkerne og anerkender de skridt, der er taget i forhold til gennemførelsen af aftalememorandummet imellem Eurostat og ECB mhp. at sikre kvaliteten af betalingsbalancestatistikken og de finansielle regnskaber, der ligger til grund for MIP.

Ad (7) Personstatistik

Rådet bifalder fremskridtene med moderniseringen af sociale statistikker, især deres bidrag til den europæiske sociale søjles scoreboard. Rådet noterer sig, at der er ved at blive lavet en konsolideret plan om modernisering af befolkningsstatistikkerne, og at den indeholder en fornyet strategi for befolknings- og boligtællinger efter 2021-folketællingen og for demografiske data.

Rådet anerkender forbedringerne i EU's arbejdskraftundersøgelse, som er den vigtigste statistiske kilde til strukturelle karakteristika på arbejdsmarkedet, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte med sin evaluering. Rådet anerkender, at det også er vigtigt at harmonisere statistikken over ledige stillinger, med henblik på at forbedre kvaliteten af data om efterspørgsel efter arbejdskraft.

Ad (8) Globalisering

Rådet anerkender arbejdet, der er udført for at imødegå udfordringer ved globalisering, herunder for bedre at forstå og måle strukturen og aktiviteterne i multinationale virksomheder (profilering), og bifalder oprettelsen af et varslingsystem for omstrukturering af multinationale virksomheder. Rådet bakker op om indsatsen for at lette udvekslingen af relevant information mellem statistiskproducenter.

Ad (9) FN's bæredygtigheds mål (SDG)

Rådet bifalder det fortsatte arbejde med at forbedre datasættene, der understøtter Europa 2020-strategien, og forbedre deres aktualitet og formidling. Rådet noterer sig, at alle hovedindikatorerne for Europa 2020 er blevet medtaget i indikatorsættet for FN's bæredygtighedsmål (SDG) i en EU-kontekst. Rådet bifalder offentliggørelsen af SDG-overvågningsrapporterne om EU, som Rådet sidste år anmodede Eurostat om.

Ad (10) Regnskaber for den offentlige sektor

Rådet noterer sig det igangværende tekniske arbejde i 2018 om udvikling af de europæiske rammebestemmelser og standarder for regnskaberne for den europæiske offentlige sektor (EPSAS), samt såvel foranstaltningerne til at øge den offentlige regnskabsmæssige modenhed i EU-landene. Rådet noterer sig endvidere det igangværende arbejde med vurdering af EPSAS potentielle effekt og konsekvenser.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke fremlagt en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Øvrige EU-lande forventes at støtte rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt rådskonklusionerne, som har et overordnet, strategisk sigte. Regeringen vil først kunne tage endelig stilling til de forskellige initiativer og deres betydning for Danmark, når de udmøntes i form af konkrete forslag.

Det er vigtigt at sikre troværdig europæisk statistik, hvorfor regeringen generelt støtter initiativer, der bidrager hertil. Det er også vigtigt, at initiativer vedr. europæisk statistik på en gang er anvendelige på både nationalt og europæisk niveau.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådet godkender årligt rådskonklusioner vedr. EU-statistikken. Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 7. november 2017. Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 26. oktober 2017.

Dagsordenspunkt 4: Rådskonklusioner om klimafinansiering

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmødet 6. november 2018. I konklusionerne forventes det, at EU-landene bekræfter deres støtte til de udviklede landes kollektive mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 og frem mod 2025 i klimainvesteringer i udviklingslandene. Finansieringen skal komme fra en række forskellige kilder (herunder både offentlige og private). Konklusionerne ventes også at fremhæve EU's bidrag til klimafinansiering i 2017. Konklusionerne indeholder derudover EU's prioriteter for klimafinansiering, bl.a. vigtigheden af privat klimafinansiering og gode rammebetingelser for bæredygtige investeringer, samt budskabet om, at offentlig klimafinansiering fortsat vil spille en vigtig rolle, herunder ift. at støtte udviklingslandenes tilpasningsindsatser, særligt i de fattigste lande i verden.

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusionerne. Konklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret og har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i regi af FN's klimakonvention (UNFCCC) og forberedelserne af den 24. partskonference (COP24) i Katowice, den 3. – 14. december 2018. På COP24 vil der bl.a. skulle følges op på den globale klimaaftale indgået på COP21 i Paris 12. december 2015.

Det forventes, at klimafinansiering vil spille en væsentlig rolle for udviklingslandene, der bl.a. vil holde de udviklede lande op på deres forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt til international klimafinansiering fra 2020. Klimafinansiering er en bred betegnelse for offentlige og private midler, der mobiliseres for at understøtte de fattigste landes reduktion af drivhusgasemissioner samt deres tilpasning til klimaforandringerne.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at præsentere EU's indsats ift. klimafinansiering og fastlægge EU's prioriteter for dette område forud for COP24.

Rådskonklusionerne ventes bl.a. at udtrykke flg.:

- EU's opbakning til rettidig implementering af Parisaftalen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, herunder vigtigheden af hurtige og ambitiøse fremskridt med Parisaftalens mål om at sikre, at finansieringsstrømme er forenelige med omstilling til lav drivhusgasemission og udvikling, der er modstandsdygtighed over for klimaforandringer (den såkaldte artikel 2.1c af Parisaftalen).
- Det fremhæves, at offentlig finansiering alene ikke er tilstrækkeligt til at nå dette mål, men at der også skal sikres gode rammevilkår for bæredygtige investeringer, og at det offentlige i den forbindelse spiller en vigtig rolle. Det

igangværende arbejde, herunder ambitionerne i EU-Kommissionens handlingsplan om bæredygtig finansiering (fra 7. marts 2018), bydes velkommen.

- Det bekræftes, at EU står ved de udviklede landes kollektive forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 og frem mod 2025 til reduktionsindsatser ("mitigation") og klimatilpasning ("adaptation"). Det fremhæves, at EU fortsat er den største bidragsyder af offentlig klimafinansiering, og at EU har bidraget med i alt 20,4 mia. euro i offentlig klimafinansiering i 2017. Andre udviklede lande opfordres til at leve op til deres forpligtelser og mobilisere klimafinansiering mod det kollektive mål for 2020.
- Det bekræftes, at offentlig klimafinansiering fortsat vil spille en vigtig rolle. Derudover betones vigtigheden af privat klimafinansiering. Det understreges, at offentlig finansiering bør målrettes mhp. at sikre effektiv mobilisering af privat klimafinansiering.
- Det bekræftes, at EU står ved aftalen fra COP21 om inden 2025 at beslutte et nyt kollektivt mål for mobilisering af klimafinansiering til udviklingslandene. Det understreges, at der fremadrettet er behov for at udvide kredsen af donorlande samt for finansiering fra en række forskellige kilder (herunder både offentlige og private). Derudover fremhæves vigtigheden af en resultatorienteret tilgang til klimafinansiering.
- Det nævnes, at EU støtter initiativer, der sætter en pris på CO₂-udledning ("carbon pricing") og bidrager til udfasning af subsidier, der er skadelige for miljø/klima og økonomien samt til hurtig nedfasning af projekter med høj udledningsintensitet.
- Det imødekommes, at de multilaterale udviklingsbanker har forpligtet sig til at afstemme finansieringsstrømme med Parisaftalen. EU opfordrer de multilaterale udviklingsbanker til fortsat at øge deres klimarelaterede investeringer samt til at vedtage ansvarlige investeringspolitikker og udfase finansiering af kulkraftværker, samtidig med at der tages højde for udviklingslandenes energibehov og holdbare udvikling.
- Det understreges, at arbejdet med at sikre transparens i opgørelsen af klimafinansiering er vigtigt for at sikre en succesfuld implementering af Parisaftalen. EU støtter, at der opnås enighed om en robust rapporteringsramme på COP24, samt at der arbejdes videre på at forbedre opgørelsen af mobiliseret privat klimafinansiering.
- EU fremhæver indsatsen for at gøre klimafinansieringsstrømme mere forudsigelige og understreger at kommunikation herom skal være baseret på tilgængelig information og i overensstemmelse med nationale budgetregler. Derudover fremhæves vigtigheden af at bygge på eksisterende processer, når det gælder deling af kvantitativ og kvalitativ information. EU ser frem til beslutninger herom på COP24.
- EU vil arbejde for en succesfuld proces for nye finansielle bidrag til Den Grønne Klimafond og opfordrer fondens bestyrelse til at sikre høje standarder i finansieringen af projekter og i fondens interne styring.
- Det anerkendes, at offentlig klimafinansiering spiller en vigtig rolle ift. at støtte udviklingslandenes tilpasningsindsatser, særligt i de fattigste lande i

verden, som er hårdest ramt af klimaforandringer og har væsentlige kapacitetsbegrænsninger.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser og lægger heller ikke op til nye forpligtelser for Danmarks bidrag til international klimafinansiering.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen lægger vægt på, at EU står ved de udviklede landes kollektive forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige, private og alternative kilder.

Regeringen lægger vægt på behovet for at få den maksimale effekt ud af den eksisterende klimafinansiering. Mobilisering af privat klimafinansiering vil være afgørende for at løse klimaudfordringerne. Derfor støtter regeringen, at EU fortsat fokuserer på behovet for at fremme gode rammevilkår, som kan adressere barrierer for at mobilisere privat klimafinansiering.

Derudover støtter regeringen, at en bredere kreds af lande skal bidrage. Klimaudfordringerne er globale, og der er derfor behov for, at alle lande bidrager. Flere lande, som i FN's Klimakonvention fra 1992 er kategoriseret som ulande, har nået et velstandsniveau, hvor de kan forventes at bidrage med finansiering. Regeringen

støtter endvidere, at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for klimavenlige investeringer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Opfølgning på IMF- og G20-møderne 11.-13. oktober 2018

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Kommissionen og det østrigske EU-formandskab ventes at afrapportere fra IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 11.-13. oktober 2018, som blev afholdt i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder på Bali, Indonesien. Ifølge det endelige kommuniké fra IMF-møderne var der enighed om, at fokus for den økonomiske politik bør være på at genopbygge finanspolitiske råderum og gennemføre reformer, der øger vækstpotentialet og gør væksten mere inklusiv. De globale ubalancer skal søges reduceret, og landene skal styrke dialog og samarbejde om handel og et styrket WTO-system. Samtidig betonedes vigtigheden af fuld, rettidig og konsistent implementering af de aftalte finansielle reformer, arbejdet for et globalt fair og moderne internationalt skattesystem samt sikring af et stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF. Der er ikke offentliggjort et skriftligt kommuniké fra G20-mødet.

2. Baggrund

ECOFIN fastlagde på mødet 2. oktober den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 11.-12. oktober og EU's fælles skriftlige erklæring til mødet i IMF's ministerkomité (IMFC) 12.-13. oktober. Den fælles EU-linje til IMFC- og G20-møderne lagde bl.a. vægt på følgende:

- Fokus for den økonomiske politik bør være på *genopbygning af finanspolitiske råderum og reduktion af globale ubalancer*, samtidig med at grundlaget for den langsigtede vækst styrkes og gøres mere inklusiv via bedre sammensætning og kvalitet af de offentlige udgifter og indtægter, samt via reformer.
- EU lægger vægt på *fremme af åbne markeder, bekæmpelse af protektionisme og unfair handelspraksis* samt sikring af regelbaseret multilateralisme og lige konkurrencevilkår for handel, investeringer og intellektuelle rettigheder. Samtidig er der behov for styrket internationalt samarbejde, og EU betoner vigtigheden af en modernisering af WTO.
- Det er vigtigt, at der findes *globale løsninger til beskatning af den digitale økonomi*, hvorfor EU ser frem til ambitiøse, fair, effektive og fungerende globale løsninger, som kan vedtages senest i 2020. G20-arbejdet til *sikring af skattegennemsigthed* bør intensiveres.
- Reformen af den *finansielle regulering skal forblive en prioritet*, og EU forpligter sig til at sikre fuld, rettidig og konsistent færdiggørelse og implementering af de aftalte reformer.
- Der skal sikres fremskridt i arbejdet med at *fremme mulighederne og håndtere udfordringer og risici ved fintech*, herunder relateret til kryptovalutaer og cybersikkerhed, særligt med henblik på at fastlægge hvilken form for internationalt samarbejde og multilaterale løsninger, der er nødvendig.
- EU-landene støtter et *stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF* i centrum for det globale finansielle sikkerhedsnet, og man er forpligtet til at arbejde for en rettidig aftale om IMF's kvoter og stemmer senest i oktober 2019. Der læ-

ges vægt på, at forhandlingerne bliver forankret i IMF's egne organer og at der i aftalen tages højde for landes frivillige finansielle bidrag til IMF.

- EU støtter arbejdet i IMF, Verdensbanken og G20 med at *fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed i lavindkomstlande*, og man lægger vægt på, at både offentlige og private kreditorer skal tage højde for IMF's og Verdensbankens gældsholdbarhedsvurderinger og respektere de af IMF fastsatte gældslofter, når der træffes beslutning om udlån til lavindkomstlande.
- Særligt i forhold til G20-mødet bød EU endvidere rapporten fra *G20's særlige højniveaugruppe³ for global finansiell governance* velkommen, og lagde vægt på strukturerede og inklusive drøftelser af forslagene i G20 og i de øvrige relevante globale fora, herunder især IMF og Verdensbanken.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på baggrund af en afrapportering af Kommissionen og det østrigske EU-formandskab at drøfte udfaldet af IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 11.-13. oktober. Møderne blev afholdt i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder 12.-14. oktober 2018 på Bali, Indonesien.

Ifølge det endelige IMFC-kommuniké af 13. oktober var der bl.a. enighed om, at den globale vækst er stærk, men i stigende grad præget af negative risici, og at landene skal fremme politikker og reformer, der håndterer risici, genopbygger finanspolitisk råderum, styrker økonomiernes modstandsdygtighed og løfter vækstpotentialet på en måde, der kommer alle til gode. Samtidig forpligtede landene sig til at afstå fra konkurrerende valutadevalueringer, reducere betydelige globale ubalancer samt styrke dialog og samarbejde om at reducere risici og styrke tilliden til international handel og forbedring af WTO-systemet til at kunne håndtere aktuelle og fremtidige udfordringer.

Der var i IMFC enighed om vigtigheden af fuld, rettidig og konsistent implementering og færdiggørelse af den finansielle reformdagsorden samt at arbejde for et globalt fair og moderne internationalt skattesystem, herunder i lyset af udfordringer fra digitalisering. Landene vil søge at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed givet stigende gældsudfordringer i mange lavindkomstlande. Endelig bekræftede IMFC forpligtelsen til at sikre et stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF og til at færdiggøre tilpasningen af IMF's kvoter og stemmer senest i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder i oktober 2019.

G20 har ikke offentliggjort et skriftligt kommuniké fra sit møde i forbindelse med IMF- og Verdensbanksårsmødet.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

³ G20 Eminent Persons Group on Global Financial Governance

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell og økonomisk stabilitet.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen ventes at kunne tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra IMF- og G20-møderne til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. ECOFIN's forberedelse af IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 11.-13. oktober 2018 blev forelagt Europaudvalget til orientering 28. september 2018 forud for rådsmødet (ECOFIN) 2. oktober 2018.